

og man havde den Opfattelse, at Forligsinstitutionen styrkedes gennem Voldgiftsdomstolen som Baggrund for Forligsinstitutionens Virksomhed. Der maa jeg gentage, hvad jeg sagde, da jeg for lidt siden havde Ordet: at jeg ser ganske modsat paa dette Forhold. Jeg tror, at den Mulighed, der vil være til Stede for under de frie Forhandlinger for Forligsmanden at nærme Parterne mod hinanden, at opnaa den frivillige Overenskomst, vil i betydelig Grad forskærtes, naar man staar overfor en mere eller mindre nærliggende Mulighed for, at efter Forligsinstitutionen følger Voldgiftsdommen, og man da ganske naturligt og menneskeligt maa antage, at jo stærkere Krav man rejser og fastholder, medens Mæglingen staar paa, desto større Hensyn tør man vente, naar Dommen falder. Jeg tror derfor, det er en fuldkommen Misforstaaelse, at Forligsinstitutionen skulde styrkes, tværtimod, jeg mener, at Svækkelse nødvendigvis maa indtræde.

Saa sagde den ærede Ordfører: Ja, men se, hvorledes Forligsinstitutionen har virket i Norge i den Periode, hvori man har haft tvungen Voldgift, og hvori denne har været i Virksomhed to Gange. I den Anledning foretog den ærede Ordfører en længere Oplæsning. Denne Redegørelse kunde i og for sig se bestikkende nok ud og tale for Rigtigheden af den ærede Ordførers Paastand. Men det maa ikke glemmes, at Forligsinstitutionen og hele dens Virksomhedstorm ligger, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne selvfølgelig ved, væsentlig anderledes i Norge end her i Landet. Her er hele Organisationen for saavel Arbejdsgivere som Arbejdere koncentreret paa en ganske anden Maade, end Tilfældet er i vort Naboland. Dette er en naturlig Følge af vort Lands Lidenhed, af Hovedstadens forholdsvis mere dominerende Betydning her i Landet end i Norge. Derfor har vi her ikke indrettet vor Forligsinstitution paa lignende Maade, som Tilfældet har været i Norge, hvor der foruden Rigmæglingensmanden findes Kredsmæglingensmænd ud over Landet i et ikke ubetydeligt Tal. Den ærede Ordfører ryster paa Hovedet, men Landet er dog delt i — jeg tror, det er 7, maaske 9 Kredse, i hvilke der sidder Kredsmæglingensmænd, som virker selvstændigt, og hvis Mæglingensresultater kan omgøres af Rigmæglingensmanden. For at der skulde være noget som helst af reel Værdi til dette Spørgsmaals Bedømmelse i de Oplysninger, den ærede Ordfører her har oplæst, maatte vi have Rede paa, hvilke af

disse Afgørelser der har været centraliseret for Rigmæglingensmanden og derfor har haft en landsomfattende Karakter, og hvilke der er blevet afgjort ude hos Kredsmæglingensmændene og derfor har været af en ganske lokal Karakter, en Karakter, som naturligvis i ganske anderledes Grad kan blive bestemt ved de lokale Forhold i et Land af en saadan Udstrækning som Norge, end Tilfældet vilde blive i et Land af Danmarks Størrelse, hvor hele Erhvervsforholdet ligger centraliseret, og de Institutioner, der knytter sig dertil, ligelædes centraliseres, saaledes som Tilfældet er her hjemme.

Den ærede Ordfører beklagede dernæst, at man, da Lovforslaget om Mægling i Arbejdsstridigheder sidst var til Behandling her i det høje Folketing, ikke havde forlenet Forligsinstitutionen med større Myndighed og navnlig sikret den Myndighed til at bestemme Arbejdets Fortsættelse under en Mæglingsperiode paa de Vilkaar, paa hvilke der arbejdedes, før Striden opstod. Men tror den ærede Ordfører nu virkelig, at dette: at give Forligsinstitutionen en saadan Myndighed skulde virke fremmende for Mæglingensvirksomhedens Udførelse, tror den ærede Ordfører virkelig, at Fredsvillien hos de Arbejdsgivere, som nægtede at gaa med til Lønforbedring og som Følge deraf kom til at staa overfor en Strejke, vilde fremmes, hvis Forligsinstitutionen besluttede, at der under Mæglingsperioden skulde arbejdes paa de Vilkaar, som var til Stede, før Strejken etableredes, og at man derigennem vilde fremme deres Tilbøjelighed til at gaa ind paa et Forlig, som i de allerfleste Tilfælde maatte føre til dyrere Arbejdsvilkaar end dem, der gjaldt før Konflikten? Eller mener den ærede Ordfører, at i den nu oplagte Situation skulde det, at Arbejdsvilkaarene fra før Lockouten opretholdtes, medens Mæglingen staar paa, virke fremmende i Retning af at faa Arbejderne til at gaa ind paa Mæglingsforslag, der nødvendigvis maatte nedsætte Lønningerne? Jeg tror, den ærede Ordfører ser ganske skævt paa Virkningerne af en saadan Myndighedsøgelse som den, han her har omtalt.

Naar saa det ærede Medlem Hr. Heilisen ved denne Lejlighed paa ny fremdrog Voldgiftens Indførelse med Tvangsforanstaltninger i Følge for koncessionerede Virksomheder og talte om, at det dog er Tanker, som har været fremme indenfor selve Forligsinstitutionen — jeg tror, det var i 1911 — og at det ogsaa er Tanker, som i anden Forbindelse har fundet en vis Tilknytning in-